

Cayley oktoniók és a G_2 Lie csoport

Gyenge Ádám¹

¹Magyar Tudományos Akadémia
Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet

2015. október 15.

- 1 Emlékeztető a Lie-csoportokról és Lie-algebrákról
- 2 Cayley-Dickson konstrukció
- 3 A G_2 konstrukciója a Cayley algebra automorfizmuscsoportjaként
- 4 A G_2 mint S^6 feletti $SU(3)$ nyáláb
- 5 A G_2 mint egy \mathbb{R}^7 -beli 3-forma izotrópiacsoportja

Definíció

A G sima sokaság egy *Lie csoport*, ha el van látva egy $m: G \times G \rightarrow G$ szorzás és $i: G \rightarrow G$ inverz művelettel, amik simák és velük G csoport:

$$m(g, h) = gh, \quad i(g) = g^{-1}.$$

- Lie csoportok = folytonos szimmetriák leírásának eszközei
- Rengeteg alkalmazásban fontosak: elméleti fizika, részecskefizika, robotika, számítógépes grafika, stb.
- Érdeemes minél többet megtudni a topológiájukról (is)
- Interdiszciplináris terület a matematikán belül: differenciálgeometria, algebrai topológia, algebra, stb.

Definíció

Egy \mathfrak{g} valós vektortér *Lie algebra*, ha el van látva egy $\mathfrak{g} \times \mathfrak{g} \rightarrow \mathfrak{g}$, $(X, Y) \mapsto [X, Y]$ leképezéssel, amire

- 1 Bilineáris: $[aV + bW, X] = a[V, X] + b[W, X]$,
- 2 Antiszimmetrikus $[V, W] = -[W, V]$,
- 3 Jacobi azonosság: $[V, [W, X]] + [W, [X, V]] + [X, [V, W]] = 0$.

Egy G Lie csoport összes balinvariáns vektormezője a Lie zárójellel a *Lie csoport Lie algebrája*.

Tétel (Lie-Cartan)

Egyszeresen összefüggő Lie csoportok \leftrightarrow Véges dimenziós Lie algebrák.

Tétel (Chevalley-Serre)

Komplex féligegyszerű Lie algebrák \leftrightarrow Redukált gyökrendszerek.

A redukált irreducibilis gyökrendszerek Dynkin diagramjai a következők lehetnek:

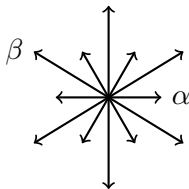
- 1 $A_n (n \geq 1)$
- 2 $B_n (n \geq 2)$
- 3 $C_n (n \geq 3)$
- 4 $D_n (n \geq 4)$
- 5 E_6, E_7, E_8, F_4, G_2 (kivételes Lie algebrák és Lie csoportok)

A G_2 gyökrendszer

Különösen érdekes a G_2 Lie csoport (a legkisebb dimenziós kivételes).

Dynkin diagramja:

Gyökrendszere:

A W_α és W_β Weyl-csoport orbitok is A_2 gyökrendszert alkotnak.

Legyen \mathcal{A} egy nem feltétlenül asszociatív, de véges dimenziós algebra \mathbb{R} felett, ellátva egy $a \mapsto \bar{a}$ lin. leképezéssel, amire $\overline{\bar{a}} = a$ és $\overline{ab} = \bar{b}\bar{a}$ teljesülnek (*konjugálás*).

Definíció

Az \mathcal{A} algebra *duplázása* $\mathcal{A}^2 = \mathcal{A} \oplus \mathcal{A}$ ahol a szorzás definíciója

$$(a, b)(u, v) = (au - \bar{v}b, b\bar{u} + va).$$

\mathcal{A}^2 -ben a konjugálás:

$$\overline{(a, b)} = (\bar{a}, -b).$$

Így az eljárás iterálható: $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{H} \rightarrow \mathbb{O} \rightarrow \dots$

Definíció

- 1 *Metrikus algebra*: $a\bar{a} \in \mathbb{R}^+ = 1 \cdot \mathbb{R}^+ \Rightarrow |a| := \sqrt{a\bar{a}}$.
- 2 *Normált algebra*: $|ab| = |a||b|$.
- 3 *Divízióalgebra*: $ax = b$ és $xa = b$ minden $a, b \neq 0$ -ra megoldható.

Ha \mathcal{A} metrikus $\Rightarrow \mathcal{A}^2$ is metrikus.

Ha \mathcal{A} normált, akkor $a^{-1} = \frac{\bar{a}}{|a|^2} \Rightarrow \mathcal{A}$ divízió.

Tétel (Hurwitz)

Az \mathbb{R} -feletti, véges dimenziós, nullosztómentes normált algebrák a következők: \mathbb{R} , \mathbb{C} , \mathbb{H} , \mathbb{O} .

\mathbb{H} nem kommutatív, de asszociatív.

\mathbb{O} nem asszociatív \Rightarrow nem test.

Viszont \mathbb{O} alternatív: $\xi(\xi\eta) = (\xi\xi)\eta$, $(\eta\xi)\xi = \eta(\xi\xi)$.

Tétel (Frobenius)

Az \mathbb{R} -feletti, véges dimenziós ferdetestek a következők: \mathbb{R} , \mathbb{C} , \mathbb{H} .

- Egy algebra automorfizmuscsoportja, $\text{Aut } \mathcal{A}$ Lie csoport, amire (ha \mathcal{A} normált)

$$\text{Aut } \mathcal{A} \subseteq O(n-1)$$

- $\text{Aut } \mathcal{A}$ Lie algebraja, $\text{Der } \mathcal{A}$ az algebra összes derivációja, amire

$$\text{Der } \mathcal{A} \subseteq \text{so}(n-1)$$

Pl. $\text{Aut } \mathbb{C} = O(1) = \mathbb{Z}/2\mathbb{Z}$.

Pl. $\text{Aut } \mathbb{H} = SO(3)$, $\text{Der } \mathbb{H} = \text{so}(3)$.

Ez geometriaiag úgy látható, hogy i, j és k a $\mathbb{H}' = \{v \in \mathbb{H} : \xi \perp 1\}$ altér bármely pozitív irányítású ortonormált bázisba mehet.

$SO(3)$, mint nyáláb

Tekintsük a következő leképezést:

$$\begin{aligned} p: \text{Aut } \mathbb{H} &\rightarrow S^2 \\ \varphi &\mapsto \varphi(i) \end{aligned} .$$

Mátrixosan:

$$\begin{aligned} p: SO(3) &\rightarrow S^2 \\ [v_1|v_2|v_3] &\mapsto v_1 \end{aligned} .$$

Egy $v_1 \in S^2$ vektor feletti fibrum:

$$p^{-1}(v) = \{[v_1|v_2|v_3] : v_2 \perp v_1, v_3 = v_1 \times v_2, |v_2|^2 = |v_3|^2 = 1\} .$$

Ez pont $SO(2)$ egy eleme.

$\Rightarrow p: SO(3) \xrightarrow{SO(2)} S^2$ fibrálás, amivel $SO(3)/SO(2) \approx S^2$.

Legyeng G kompakt Lie-csoport.

Definíció

A $\pi: P \rightarrow M$ lok. triviális fibrálás *principális G -nyaláb*, ha

- G hat P -n,
- a hatás fibrumot fibrumba visz,
- a hatása a fibrumokon szabad és tranzitív.

A $\pi_1: P_1 \rightarrow M$ és $\pi_2: P_2 \rightarrow M$ principális G -nyalábok közötti morfizmus egy $P_1 \rightarrow P_2$ G -ekvivariáns leképezés.

Mindig igaz:

- a fibrumok G -vel diffeomorfak (de ált. nincs egységshelés),
- orbit tér: $P/G \approx M$,
- minden morfizmus izomorfizmus.

Principális nyalábok osztályozása

Milnor konstrukció: a köv. nyaláb univerzális

$$E_G = \lim_{n \rightarrow \infty} \underbrace{G * \dots * G}_n, \quad B_G = E_G/G$$

Állítás

$\{\text{Principális } G\text{-nyalábok } M \text{ fölött}\} / \sim \leftrightarrow [M, B_G]$

$\{\text{Principális } G\text{-nyalábok } S^n \text{ fölött}\} / \sim \leftrightarrow [S^n, B_G] = \pi_n(B_G)$.

Továbbá: $\underbrace{\pi_n(E_G)}_0 \longrightarrow \pi_n(B_G) \xrightarrow{\cong} \pi_{n-1}(G) \longrightarrow \underbrace{\pi_{n-1}(E_G)}_0$.

Következmény

Principális $SO(2)$ -nyalábok S^2 fölött

$$\leftrightarrow \pi_1(SO(2)) = 2\pi_1(U) = 2\pi_1(S^1) = 2\mathbb{Z} \approx \mathbb{Z}.$$

Kérdés: Az $SO(3)$ melyik?

$S^2 \setminus \{S\}$ és $S^2 \setminus \{N\}$ felett a nyaláb triviális

$S^2 \setminus \{S, N\}$ felett ragasztóleképezés

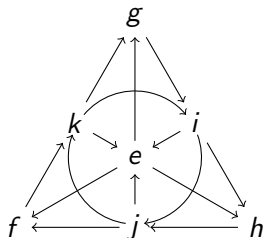
A ragasztóleképezés az egyenlítő mentén körbemenve pont $2x$ "tekeredik"

\Rightarrow az egyik generátorelem $2\mathbb{Z}$ -ben.

Láttuk: \mathbb{O} nem asszociatív, viszont *alternatív*: $\xi(\xi\eta) = (\xi\xi)\eta$,
 $(\eta\xi)\xi = \eta(\xi\xi)$ Továbbá *divízió algebra*, azaz $ax = b$ és $xa = b$ minden
nemnulla $a, b \in \mathcal{A}$ esetén egyértelműen megoldható.

Tehát \mathbb{O} egy \mathbb{R} feletti 8 dimenziós divízióalgebra. Bázis: $1, i, j, k, e, f, g, h$.

Szorzás: $e_i^2 = -1$ és

\mathbb{O} esetén $\dim \text{Der } \mathbb{O} = 14$, viszont $\dim \text{so}(7) = 21 \Rightarrow$ ez egy új Lie algebra.
 $\text{Aut } \mathbb{O}$ egyszeresen összefüggő

Tétel

$$\text{Der } \mathbb{O} = \mathfrak{g}_2, \quad \text{Aut } \mathbb{O} = G_2 .$$

Jelölés:

- $\mathbb{O}' = \{\xi \in \mathbb{O} : \xi \perp 1\}$ a képzetes oktoniók halmaza,
- $S^6 = \{\xi \in \mathbb{O}' : \|\xi\| = 1\} = \{\xi \in \mathbb{O} : \xi^2 = -1\}$.

Egy fontos tétel

Az i, j, e báziselemekre bármely $\varphi \in G_2$ -vel:

- $\varphi(i), \varphi(j), \varphi(e) \in S^6$
- $\varphi(j) \perp \varphi(i)$
- $\varphi(e) \perp \varphi(i), \varphi(j), \varphi(i)\varphi(j) = \varphi(k)$

Ezen állítás visszafelé is igaz:

Tétel

Minden $\xi, \eta, \zeta \in S^6$ hármashoz, amire teljesül hogy

- $\eta \perp \xi,$
- $\zeta \perp \xi, \eta, \xi\eta,$ létezik egyértelműen egy $\varphi \in G_2,$ hogy

$$\xi = \varphi(i), \quad \eta = \varphi(j), \quad \zeta = \varphi(e).$$

G_2 mint $SU(3)$ -nyaláb I.

Tehát: G_2 elemei \leftrightarrow megfelelő $(\xi, \eta, \zeta) \in S^6$ hármások.

Tekintsük a

$$\begin{aligned} p: G_2 &\rightarrow S^6 \\ (\xi, \eta, \zeta) &\mapsto \xi \end{aligned}$$

leképezést, azaz a kiértékelést az első vektorra. Ez tranzitív S^6 -on (i -t bárhova el tudja vinni).

Az N északi pólus izotrópiacsoportja (stabilizátora) $\simeq SU(3)$

Következmény

$G_2/SU(3) \approx S^6$ és a

$$p: G_2 \rightarrow S^6$$

leképezés egy principális $SU(3)$ -nyaláb.

Volt: principális $SU(3)$ -nyalábok S^6 fölött $\leftrightarrow \pi_5(SU(3)) = \mathbb{Z}$.

Kérdés: A G_2 melyik? Válasz ismét: Az egyik generátorelem.

- 1 Tekintsük a nyalábot $S^6 \setminus \{S\}$ illetve $S^6 \setminus \{N\}$ felett. Ezek triviális nyalábok, így léteznek

$$\psi_1: p^{-1}(S^6 \setminus \{S\}) \rightarrow S^6 \setminus \{S\} \times SU(3), \quad \varphi \mapsto (\varphi(i), \theta_{\varphi(i)}(\varphi))$$

$$\psi_2: p^{-1}(S^2 \setminus \{N\}) \rightarrow S^2 \setminus \{N\} \times SU(3), \quad \varphi \mapsto (\varphi(i), \tilde{\theta}_{\varphi(i)}(\varphi)).$$

trivializáló leképezések.

A majdnem komplex sokaság struktúra S^6 -on

- 2 Legyen $T_\xi = \{\eta \in \mathbb{O}' : \eta \perp \xi\}$ a ξ -beli érintőtere S^6 -nak.
Ekkor $J_\xi : T_\xi \rightarrow T_\xi, v \mapsto \xi v$ egy komplex struktúra T_ξ -n ($J_\xi^2 = -Id$).
Így T_ξ -n definiálható a komplex skalárral való szorzás:

$$(x + iy)v = xv + yJ_\xi(v).$$

Definíció

Egy majdnem komplex sokaság egy M valós sokaság ellátva egy $J : TM \rightarrow TM$ sima nyálábleképezéssel amire:

- 1 $J(T_m M) = T_m M$ minden $m \in M$,
- 2 $J^2 = -1$.

Köv: S^6 egy majdnem komplex sokaság J_ξ -vel.

Ha megadunk egy komplex bázist, akkor az ad egy $V_\xi \approx \mathbb{C}^3$ azonosítást.

Azaz a trivializáló leképezések kifejezéséhez szükséges minden ξ -hez egy megfelelő bázis V_ξ -ben.

G_2 mint $SU(3)$ -nyaláb

- $S^6 \setminus \{S\}$ -en az N -beli j, e, g komplex ortonormált bázist "forgatjuk be".
 $S^6 \setminus \{N\}$ -en az S -beli j, e, g komplex ortonormált bázist "forgatjuk be".
- Ezután az áttérési függvény a két trivializáló környezet között:

$$\psi_1 \circ \psi_2^{-1} : S^6 \setminus \{S, N\} \times SU(3) \rightarrow S^6 \setminus \{S, N\} \times SU(3),$$
$$(\xi, \phi) \mapsto (\xi, \theta_\xi \circ \tilde{\theta}_\xi^{-1}(\phi)),$$

azaz egy tetszőleges $\xi \in S^6 \setminus \{S, N\}$ esetén az egyik odatolt bázist felírjuk a másik odatolt bázisban.

- Így a két trivializáció közötti ragasztófüggvény:

$$S^6 \setminus \{S, N\} \rightarrow SU(3), \quad \xi \mapsto \theta_\xi \circ \tilde{\theta}_\xi^{-1},$$

ami minden ξ -re egy $SU(3)$ -beli mátrixszal való szorzás (báziscsere).

- 6 Elég az egyenlítőn nézni (ez homotóp ekvivalens a $S^6 \setminus \{S, N\}$ övvel, és itt lehet szépen kiszámolni). Az eredmény:

$$\theta: S^5 \rightarrow SU(3), \quad \begin{pmatrix} u \\ v \\ w \end{pmatrix} \mapsto \begin{pmatrix} u^2 & vu + \bar{w} & wu - \bar{v} \\ uv - \bar{w} & v^2 & wv + \bar{u} \\ uw + \bar{v} & vw - \bar{u} & w^2 \end{pmatrix}.$$

Tétel

A $\theta: S^5 \rightarrow SU(3)$ leképezés homotópiaosztálya a $\pi_5(SU(3)) = \mathbb{Z}$ generátora.

Ez az generátor már ismert volt (90-es évek vége, 2000-es évek eleje), de a módszer a kiszámolására új.

A G_2 csoportnak létezik egy másik konstrukciója is. Ha $f : V^* \rightarrow V^*$ egy V vektortér duálisának lin. leképezése, vehetjük a $\Lambda(f) : \Lambda(V^*) \rightarrow \Lambda(V^*)$ leképezést a külső algebrán. Legyen $V = \mathbb{R}^7$, a bázisa (e_1, \dots, e_7) .

Egy 3-forma V -n:

$$\varphi = e^{123} + e^{145} - e^{167} + e^{246} + e^{257} + e^{347} - e^{356} .$$

Egy $f : V^* \rightarrow V^*$ lin. leképezés *megtartja* φ -t, ha

$$\Lambda(f)(\varphi) = \varphi .$$

Tétel

$GL(V^*) = GL(7, \mathbb{R})$ azon részcsoportja, ami megtartja φ -t izomorf a G_2 -vel.

Ötlet: $(i, \dots, h) = (e_1, \dots, e_7)$ -el szorzás indukálódik, pl. $e_1 e_2 = e_3$.

Legyen (M, g) egy öf. Riemann sokaság, ∇ a Levi-Civita konnexió.
Párhuzamos eltolás x -ből y -ba \rightsquigarrow egy $T_x M \rightarrow T_y M$ izometria.

Definíció

Holonómia csoport $Hol(g)$: tetszőleges x -beli zárt hurkok által generált izometriái $T_x M$ -nek.

Megjegyzés: ez független x -től.

Tétel (Berger, 1955)

Ha M egy egyszeresen-összefüggő, n dimenziós Riemann sokaság g metrikával ami irreducibilis (lokálisan nem szorzattér alakú) és nem szimmetrikus (lokálisan sem), akkor $\text{Hol}(g)$ a következők valamelyike

- $SO(n)$
- $U(m)$ és $n = 2m$ (Kähler)
- $SU(m)$ és $n = 2m$ (Calabi-Yau)
- $Sp(m)$ és $n = 4m$ (hyperKähler)
- $Sp(m)Sp(1)$ és $n = 4m$ (quaternionic Kähler)
- G_2 és $n = 7$
- $Spin(7)$ és $n = 8$.

G_2 sokaságok

Legyen M irányított 7-sokaság. Egy G_2 struktúra M -en definiál egy ω 3-formát és egy g metrikát, hogy minden $m \in M$ -re

- $g|_{T_m M} \cong$ standard metrika \mathbb{R}^7 -en
- $\omega|_{T_m M} \cong \varphi = e^{123} + e^{145} - e^{167} + e^{246} + e^{257} + e^{347} - e^{356}$

Tétel

Ez visszafelé is igaz, azaz (g, ω) mint fent \rightsquigarrow egy G_2 struktúra M -en.

Definíció

(M, g, ω) egy G_2 -sokaság, ha a fentiek teljesülnek és ω torziómentes ($\nabla\omega = 0$).

Tétel

Ha (M, g, ω) egy G_2 -sokaság, akkor $\text{Hol}(g) = G_2 \Leftrightarrow \pi_1(M)$ véges.

- Bonan (1966): 7-sokaság G_2 holonómiával
- Bryant, Salamon (1989): teljes, de nemkompakt 7-sokaság G_2 holonómiával
- Joyce (1994): kompakt 7-sokaság G_2 holonómiával

Fizikában pl. M elmélet egy G_2 sokaságok kompaktifikálva:

$$11 - 7 = 4 \text{ dimenziós elmélet}$$

- 1 Kantor, Szolodovnyikov: Hiperkomplex számok, Gondolat
- 2 Postnikov: Lectures in Geometry, Semester V, Mir, Moscow, 1988
- 3 Baez: The Octonions, AMS, 2002
- 4 Joyce: Compact Manifolds with Special Holonomy, Oxford University Press, Oxford, 2000

Köszönöm a figyelmet!

Kérdések?